

"Gazeta Lwowska" z dodatkami urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

"Przewodnik naukowy i literacki" wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli bezp. atnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam "Przewodnik naukowy i literacki" bez "Gazety" całorocznie 4 zł. w a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

SZEMATYZM królestwa Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem na rok 1873

jest do sprzedania:

w Administracji „Gazety Lwowskiej“ ulica wałowa l. 29 po 2 zł. 50 ct. w księgarni Gubrynowicza i Schmidta plac św. Ducha po 3 zł. w. a.

Część urzędowa.

Jego Excelencya p. minister sprawiedliwości mianował adjunkta sądu powiatowego w Białej Juliusza Chitrego - Freyselsfelda zastępcą prokuratora państwa w Krakowie.

Gmina Dębica, tudzież gminy Gawrzyłowa i Kawęczyn położone w starostwie Pilźnieńskim, postanowiły urządzić stosunek dotacyi szkoły w Dębicy i w tym celu przyjęły następujące zobowiązania.

1) Odstępuje gmina Dębicy budynek pod l. 82 na umieszczenie szkoły i na mieszkanie dla pomocnika nauczycielskiego, tudzież drugi budynek pod l. 83 na pomieszkanie dla kierującego nauczyciela i obowiązuje się obydwu budynki, zawsze utrzymywać w dobrym stanie, tudzież dostarczać i zawsze w dobrym utrzymywać stanie sprzęty szkolne.

2) Odstąpiła gmina Dębica grunt zapisany pod l. kat. 124, 125 i 126 w przestrzeni 1/3 morga na założenie szkółki owocowej przy szkole.

3) Obowiązuje się gmina Dębica wypłacać każdo-czesnemu nauczycielowi kierującemu w ratach miesięcznych z góry rocznie 270 złr. jako płacę zaś na utrzymanie stróża 10 złr. i na mniejsze wydatki szkolne rocznie 10 złr.

Prócz tego odstępuje gmina Dębica na użytek kierującego nauczyciela jeden morg pola ornego, zapisanego pod l. kat. 90, 91, 92, 93.

4) Każdoczesnemu pomocnikowi nauczycielskiemu wypłacać będzie gmina Dębica w miesięcznych ratach z góry rocznie 210 zł

Do powyższej dotacyi zobowiązał się właściciel obszaru dworskiego w Dębicy deklarację z dnia 4. lutego b. r. dawać na wieczne czasy na opał dla szkoły rocznie 12 sągów drzewa, dalej na polepszenie dotacyi kierującego nauczyciela w gotówce w ratach półrocznych z góry 35 zł. 70 cent. i w naturaliach jeden korzec przynicy, dwa korce żyta, dwa korce jęczmienia, i jeden korzec owsa.

Należące zaś do związku szkolnego gminy Gawrzyłowa i Kawęczyn zobowiązały się do powyższej dotacyi dopłacać, gmina Gawrzyłowa 25 zł. 16 ct., gmina Kawęczyn 43 zł. 95 ct. razem 69 zł. 11 ct., a mianowicie dla kierującego nauczyciela jako dodatek na utrzymanie stróża i na kosztą zwiezienia 6 sągów drzewa opałowego 25 zł. (dalszych 6 sągów obowiązuje się rzeczony gminy zwiesić.)

Na premia dla uczniów 5 zł. — Na polepszenie dotacyi pomocnika nauczycielskiego 20 zł.

Na zakupienie przyborów naukowych i książek dla ubogich uczniów 19 zł. 11 ct. rocznie w ratach kwartalnych z góry.

Prawo prezentowania kierującego nauczyciela i pomocnika nauczyciela zastrzegła sobie gmina miasta Dębicy.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. kwietnia 1873.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan zatwierdził wybór Dra. Józefa Dietla na wice-prezesa akademii umiejętności w Krakowie.

— W węgierskiej delegacji oświadczył reprezentant rządu fmp. Benedek, że toczą się układy względem zmiany postanowień ustawy wojskowej o jednorocznej służbie ochotniczej. Pester Lloyd dowiaduje się, że pomiędzy zamierzonymi zmianami podniesiona została także myśl, którą już dawniej zajmowały się kompetentne koła. Każdy ochotnik jednoroczny, który po ukończonej służbie jednorocznej nie zdołał uzyskać kwalifikacyi na oficera rezerwy, ma być według zamierzonej reformy zmuszony pozostać w czynnej służbie dwa następne lata tak samo, jak każdy obowiązany do służby wojskowej.

— W wykonaniu ustawy o organizacyi władz akademickich zarządził pan minister oświecenia, ażeby wybór nowego akademickiego senatu odbył się w uniwersytecie jak najspieszniej po dniu, w którym nowa ustawa ma wejść w życie. Rezultat wyborów ma być zaraz przedłożony ministerstwu do zatwierdzenia. Nowo wy-

Zapiski miejskiego biura statystycznego.

VI.

Śmiertelność miasta Lwowa w miesiącu Kwietniu 1873.

Dzielnica lub szpital	Ilość osób zmarłych													Dzielnica	Udział procentowy w ogólnej liczbie ludności	Udział procentowy w ogólnej liczbie śmiertelności	Udział śmiertelności od udziału ludności	
	według płci			według wieku			według wyznania				według st. cywil.						wyższy	niższy
	męskiej	żeńskiej	razem	do 1 roku	do 5 lat	wyżej 5 lat	rz. kat.	gr. kat.	izraelici	Inne	stanu wolnego	małżonk.	wdowc. i rozwiedz.					
Sródmieście	16	16	32	10	7	15	21	1	9	1	26	2	4	16-96	11-23	—	5-73	
I.	30	33	63	12	12	39	49	11	2	1	40	13	10	19-33	22-10	2-77	—	
II.	46	48	94	31	23	40	44	12	34	4	70	20	4	29-69	32-98	3-29	—	
III.	36	22	58	26	9	23	15	5	38	—	42	14	2	20-99	20-36	—	0-63	
IV.	14	24	38	9	9	20	27	8	3	—	29	4	5	13-03	13-33	0-30	—	
Szpital główny	44	34	78	7	1	70	53	22	2	1	44	20	14	100-00	100-00	6-36	6-36	
Szpital sióstr miłos.	15	10	25	—	—	25	18	7	—	—	16	5	4	—	—	—	—	
Szpital wojsk. i dom inw.	18	—	18	—	—	18	6	12	—	—	16	2	—	—	—	—	—	
Szpital izraelicki	6	12	18	1	3	14	—	—	18	—	9	6	3	—	—	—	—	
Ogółem	225	199	424	96	64	264	233	78	106	7	292	86	46	—	—	—	—	

Dzielnica lub szpital	Śmierć gwałtowna																						
	Nieżywo urodzone	Brak sił żywotnych	Ospa	Płonica (Sakarlatyna)	Odra (Kur)	Krzusiec (Koklusz)	Dławiec (Angina)	Drgawka	Zapalenie mózgu	Udar (Apopleksya)	Gruźlica (Sachoty)	Zapał. prze-wodu oddech.	Durzyca (Tyfus)	Biegunka	Czerwonka (Dysanter.)	Cholera	Puchlina	Rak	Uwład schyłk. (Starość)	Inne			
Sródmieście	2	—	3	7	—	—	1	1	2	1	2	3	—	—	—	—	1	—	1	2	2		
I.	—	—	11	10	—	—	—	—	—	—	6	8	3	3	—	—	—	—	1	1	3	1	
II.	1	4	8	15	—	—	1	2	3	1	5	2	2	5	—	—	7	7	7	5	1	1	
III.	1	1	10	6	—	—	1	2	3	2	1	—	1	2	3	9	4	—	1	—	—	—	
IV.	—	1	8	8	—	—	—	2	3	1	1	—	2	5	—	—	—	—	—	—	—	—	
Szpital główny	3	2	6	2	—	—	—	—	—	—	9	6	4	1	1	2	—	—	2	1	3	12	
Szp. sióstr. Miłos.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	7	6	3	3	—	—	—	—	—	—	—	
Szpital wojskowy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Szpital Izraelicki	—	—	2	4	—	—	—	—	—	—	2	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ogółem	7	8	4	15	4	3	3	9	2	10	9	11	9	5	3	42	38	37	25	2	4	1	2

2 wypadki: Subjekt handlowy przygnieciony beczką. Jedna kobieta spadła z 2 piętra.

Na 100 zmarłych

W dzielnicy lub szpitalu	umarło na		
	gruźlicę	zapalenie przewodu oddechowego	ospę
Sródmieście	6-25	15-62	31-52
I.	22-22	9-52	33-33
II.	14-89	12-76	24-49
III.	8-62	22-41	27-58
IV.	18-42	5-26	42-10
Szpital główny	19-23	12-82	10-25
Szpital sióstr miłosierdzia	52-00	20-40	12-00
Szpital wojsk. i dom inwal.	38-88	33-33	16-66
Szpital izraelicki	16-66	11-11	33-33
W całym mieście	18-87	14-62	25-00

Śmiertelność miesiąca kwietnia przedstawia w r b. stosunki zupełnie wyjątkowe, głównie z powodu epidemicznie panującej ospy. Zazwyczaj tak w mieście naszym jak w całym kraju, jak zresztą i we wszystkich europejskich krajach z miesiącem kwietniem porównaniu z miesiącem marcem znaczny spadek cyfry miesięcznej śmiertelności, która podnosi się znowu w miesiącach jesiennych i zimowych. I tak średnia cyfra śmiertelności całego kraju (z lat 1861 do 1869) wynosi w styczniu 17.879 — w lutym 16.809 — w marcu 19.010, w kwietniu zaś tylko 16.591 — we Lwowie zaś (z lat 1857 do 1872) w styczniu 257, w lutym 250, w marcu 289, w kwietniu 270. Stosunek tu nieco odmienny niż w całym kraju, a mianowicie o tyle,

że średnia ze stycznia i lutego niższą jest aniżeli z kwietnia — miesiące wiosenne bowiem są we Lwowie bardziej zdrowiu szkodliwe — zawsze jednak kwiecień miał cyfrę śmiertelności znacznie niższą, aniżeli marzec — a w całym 16-letnim okresie od 1857 do 1872 tylko trzy lata stanowią pod tym względem wyjątek, t. j. r. 1861, 1862 i 1867. Do tych wyjątkowych lat należy także i rok bieżący, gdy bowiem w styczniu zmarło 416, w lutym 352. a w marcu 402 — śmiertelność kwietniowa wynosi 424 osób, i jest o 34 wyższą od średniej śmiertelności pierwszego kwartału, a o 22 wyższą od marcowej. Już pierwszy rzut oka na zamieszczone powyżej tabele dowodzi, że głównym tego powodem jest epidemiczna ospa. Gdy bowiem w styczniu

roni funkcyonaryusze rozpoczną swoje czynności dopiero na ośm dni przed rozpoczęciem przyszłego roku szkolnego. Do tego czasu spełniać będą swoje funkcje dotychczasowe władze uniwersyteckie. Nowy senat akademicki obejmie równocześnie z rozpoczęciem urzędowania wszystkie do uniwersytetu a względnie do pojedynczych wydziałów należące przedmioty majątkowe inwentarze, dokumenta, repertoria, insygnia pieczęci itd.

Peszt. *Pester Lloyd* poświęca zmarłemu hr. Majlathowi następujące wspomnienie:

„Spełniamy nader bolesny obowiązek, donosząc naszym czytelnikom o śmierci hr. Antoniego Majlatha, który w Wiedniu zakończył życie długie, zawsze bogate w zasługi a w ostatnich czasach także bogate i w cierpienia. Zmarły był synem hr. Józefa Majlatha i Antoniny z hr. Sennyey a urodził się 22. lutego 1801 roku. Wychowanie jego było znakomite, wiadomościami i wykształceniem młody Majlath przewyższył większą część swoich rówieśników a na sejmie od r. 1832 do 1836 każdy uznawał w nim najznakomitszego mowcę łacińskiego ze stronnictwa rządowego. Rozpocząwszy karierę urzędniczą tak się odznaczył, że po ukończeniu 30go roku życia osiągnął godność wice-kancelerza przy boku hrabiego Pálffy. Zmarły nie mało się przyczynił do pojednawczego usposobienia, które wówczas zjednało sobie w Węgrzech przewagę. Gdy w r. 1844 stronnictwo staro-konserwatywne objęło ster rządu, hr. Apponyi, jakkolwiek faktycznie był odtąd kanclerzem nadwornym, mianowany został tylko wice-kanclerzem, a tytuł kanclerza nadwornego nosił hr. Majlath jeszcze długi czas otrzymawszy „dłuższy urlop“. Cicho i skromnie usunął się potem hr. Majlath z widowni życia publicznego.

W ostatnich latach i w czasie ostatniej sesji był hr. Majlath prezydentem węgierskiej delegacji a ponieważ do tej godności wielką przywiązywał wagę, przeto węgierscy deputowani postanowili milcząco odstąpić od zasady, ażeby przewodniczącym delegacji wybierano w jednym roku członka izby wyższej a w następnym roku członka izby niższej. W skutek tego postanowienia hr. Majlath stał się niejako stałym prezydentem węgierskiej delegacji. Jeszcze przed 14. dniami widzieliśmy go, gdy błąd jak trup wsparty o łaskę, kaszląc szedł po schodach do sali delegacji. „Widzisz pan — mówił wówczas hr. Majlath — jestem podobny do konia wojskowego, który usłyszawszy głos trąby spieszy w ogień chociaż już zaledwie dowlec się może.“ Naza jutrz położył się znowu do łóżka, którego już nie opuścił. Głębokie i szczere współczucie całego kraju towarzyszy hr. Majlathowi do grobu. Miał on niejedną przywarę starej szkoły ale zawsze był przytem magnatem od stóp do głowy w najpiękniejszym tego słowa znaczeniu, bo posiadał wielki a delikatny takt i ujmującą

uprzejmość. W jego piersiach biło serce dobre i prawdziwie patriotyczne. Oby temu zacnemu mężowi była lekka ziemia jego ojczyzny, którą w długim życiu swoim tak wiernie i serdecznie kochał!“

Berlin. Czytamy w korespondencji berlińskiej do *Köln. Ztg.* z dn. 14. b. m.: „Dzisiejsze dzienniki poranne przyniosły bardzo pożądane wiadomości. Ustawy kościelno polityczne, ustawy o dodatkach do płacy urzędników otrzymały sankcyę cesarską. O wszystkich tych ustawach wiedziano naprzód, iż po przyjeździe cesarza z Petersburga zostaną ogłoszone; mimo to wywołała ich sankcyę powszechną radość w stolicy. Nominacya podsekretarza Achenbacha ministrem handlu została także bardzo sympatycznie przyjęta: choć nikt nie wie jeszcze, czy nowo mianowany następca hr. Itzenplitza zdoła odpowiedzieć oczekiwaniom. Izba bardzo dobrze jest usposobiona dla nowego ministra i projektu ustawy o kolejach żelaznych. Reprezentanci narodu życzyli by sobie, ażeby państwo jak największy miało wpływ w kwestyach kolejowych. Mamy w Prusiech, pisze dalej korespondent, 1300 mil prywatnych a 500 mil państwowych kolei żelaznych: gdy przedsiębiorstwa prywatne zamierzają budować dalszych 600 mil kolei żelaznych, postanowiło państwo wybudować w własnym zakresie działania tylko 75 mil. Otoż w kołach parlamentarnych rozbierają obecnie pytanie, czy nie należałoby znaczną część kontrybucyi wojennej poświęcić nie tylko na całkowite spłacenie długów państwa, lecz także na dalsze budowy kolei żelaznych. Większość deputowanych podziela to zdanie a jeżeli nowomianowany minister handlu przystąpi do tego projektu, to można się spodziewać, że lokacya kapitałów państwowych będzie bardzo korzystna tak pod względem dochodów jakoteż ekonomicznych korzyści. — Wczoraj odbyło się w gmachu parlamentu posiedzenie prywatne deputowanych różnych stronnictw politycznych. Obradowano nad środkami przeprowadzenia ustaw kościelnych. — Członkowie rady związkowej obradowali dziś o planie utworzenia ogólnej służby zdrowia w całym państwie niemieckim. Planowi temu można już dziś nie bardzo pomyślny postawić horoskop, gdyż wielu pełnomocników pojedynczych państw nie zgodzi się na wspólną instytucyę służby zdrowia, która nie zastąpi instytucyi, urzędzonych w pojedynczych państwach w miarę potrzeb i odrębnych stosunków.“

Londyn. D. 12. b. m. miało się odbyć w Birmingham zgromadzenie reprezentantów stowarzyszeń republikańskich. Komitet urządzający zaprosił na posiedzenie między innymi znakomitościami politycznymi także słynnego „trybuna ludu“ John Brighta, sądząc, iż jest on gorliwym zwolennikiem republikańskiej formy

sądu. John Bright nie przyjął zaproszenia i napisał do komitetu urządzającego list w którym między innymi pisze: „Dziękuję za zaproszenie na konferencyę, na której nie mogę być obecny. Żądacie panowie ode mnie, ażebym na konferencyi wypowiedział kilka słów zachęty dla stronnictwa republikańskiego, i tej prośbie nie jestem w stanie zadość uczynić. Jestem także tego zdania, iż warto dążyć do bezwzględnie najlepszej formy rządu, mniemam jednak, iż forma naszego rządu w każdym kierunku poprawiona i wydoskonalona może się stać także bezwzględnie najlepszą formą rządu. Łatwiej jest spowodować upadek monarchii niż popierać to, co na jej miejscu stanąć by powinno. Nie żywię najmniejszych sympatyj dla waszych dążeń i wolę starać się o przeprowadzenie dobrych reform za pomocą metody, którą uważam za dobrą, doświadczenie zaś z przeszłości nabyte może w nas obudzić nadzieję i zaufanie.“ — List ten został na konferencyi odczytany i zrobił zaraz bardzo dobry skutek albowiem rozprawy toczyły się spokojnie i nie miotano, jak to zwykle bywało, obelgami przeciw rządowi i koronie.

Wniosek deputowanego Hartingtona domagający się przywrócenia ustawy o utrzymaniu porządku publicznego w Irlandyi wywołał wielkie niezadowolenie w kręgach deputowanych irlandzkich; na podstawie bowiem tej zmiany nastąpiłyby w Irlandyi sądy dyktatorskie, któreby tak długo potrwały, dopóki zupełny spokój nie zapanuje na „zielonej wyspie.“

— Z Kalkuty donoszą do dziennika *Times* iż szlach w Badakszan, Mir Mahomed, został przez swych poddanych złożony z tronu i że emir afganistański polecił swemu namiestnikowi ażeby przywrócił porządek i spokój w prowincyi Balkh.

Paryż. *Journal officiel* donosi, że skarb francuzki spłacił znowu rządowi niemieckiemu 250 milionów uzupełniając tem czwarty miliard kontrybucyi wojennej.

— Półurzędowy *Bien Public* zamieszcza następujący komunikat: „Niektóre dzienniki francuskie podały wiadomość, jakoby pełnomocnik francuski przy dworze petersburskim Le Fló nadesłał rządowi depeszę, w której donosi, iż cesarz niemiecki i cesarz rosyjski przyjęli z obawą wiadomość o polityce rządu francuskiego od d. 27. kwietnia. Pomimo nieprawdopodobności tej pogłoski ostrzegamy przeciw publiczności, ażeby nie dawała jej wiary, jako zupełnie zmyślonej.“ — Do tego komunikatu robi korespondent paryski *Köln. Ztg.* następujące uwagi: „Tak się wyraża organ prezydenta republiki; lecz niezbytym pozostaje faktem, że przed dwoma dniami przybył tu osobny kuryer od generała Le Fló z Petersburga i przywiózł depeszę, w której pełnomocnik francuski zdaje sprawę swemu rządowi o pobycie cesarza niemieckiego w stolicy państwa rosyj-

zmarło na ospę 38 osób, w lutym 38 a w marcu 52 — zmarło w kwietniu na ospę 106 osób. Udział procentowy ospy w ogólnej śmiertelności wynosił w styczniu 6.670/0 — w lutym 10.790/0 — w marcu 12.930/0 — w kwietniu zaś 250/0 czyli ściśle 1/4 część.

Zmienił się też w skutek tego udział poszczególnych dzielnic w śmiertelności całego miasta. Najsilniej stosunkowo grasowała ospa w dzielnicy czwartej gdzie na 38 zmarłych ogółem, 16 osób, czyli 42.100/0 zmarło na ospę. W tej cyfrze stosunkowej następuje zaraz po łyżakowskim, halickie przedmieście, dalej śródmieście, krakowskie, a wreszcie żółkiewskie. Skutkiem tego też przedmieście łyżakowskie, które w poprzednich miesiącach niższy miało udział w cyfrze śmiertelności, aniżeli ludności, w kwietniu przedstawia cyfrę wyższą, odwrotnie zaś żółkiewskie mające w styczniu i lutym najwyższą stosunkowo śmiertelność przedstawia w kwietniu cyfrę niższą.

Ponieważ ospa w śmiertelności kwietnia tak niepoślednie zajmuje miejsce, podamy przeto niektóre bliższe szczegóły statystyczne, dotyczące tej choroby.

Na 106 zmarłych na ospę znajdujemy mężczyzn 54, czyli 59.940/0, kobiet zaś 52 czyli 49.060/0. Chrześcian zmarło na ospę 68 czyli 64.150/0 — izraelitów zaś 38 czyli 35.850/0 — widzimy więc iż stosunkowo grasowała ta choroba więcej między izraelitami, udział ich bowiem w ludności miasta wynosi mniej, aniżeli w ogólnej liczbie zmarłych na ospę, bo tylko 30.640/0.

Żałować wypada, iż w kartkach pośmiertnych nie zawsze zapisywano, czy zmarły nie był szczepionym ale i te cyfry, które biuro statystyczne rozporządza rzucają pewne światło na te stosunki. W rubryce „przyczyna choroby“ znajdujemy w 37 wypadkach zapisek: „nieszczepiony“, co stanowi 34.910/0 zmarłych na ospę. Okazuje się także z tych zapisków, iż stosunkowo daleko mniej jest szczepionych między izraelitami, gdy bowiem na 68 zmarłych chrześcian zapisano 20 t. j. 29.410/0 nieszczepionych na 38 izraelitów zapisano 17 t. j. 44.740/0 nieszczepionych.

Według wieku zmarło na ospę do ukończenia		
1. roku życia		24
od 1 do 2 lat życia		11
2 „ 3		9
3 „ 4		5
4 „ 5		7
5 „ 6		9
6 „ 7		7
7 „ 8		5
8 „ 9		4
9 „ 10		2
10 „ 15		7
15 „ 20		3
20 „ 25		6
25 „ 30		3
30 „ 35		2

z wyższych klas wieku osób 2 wyżej 50 lat. Porównując ze sobą 3 główne klasy wieku, w pierwszej tabeli rozróżnione, okaże się, iż stosunkowo najwyższy udział przypadnie 2giej klasie, t. j. od ukończenia 1. do ukończenia 5. roku życia, jak dowodzi następujące zestawienie:

Klasa wieku	Procent zmarłych ogółem %	Procent zmarłych na ospę %	Druga rubryka od pierwszej	
			wyższa	niższa
do ukończenia 1. roku życia	22.64	22.64	—	—
od 1. do 5. lat	15.09	30.19	15.10	—
wyżej 5. lat	62.27	47.17	—	15.10
	100.00	100.00	—	—

Widzimy więc, iż pierwsza klasa wieku, t. j. do ukończenia 1. roku życia, ściśle taki sam miała udział w śmiertelności na ospę, jak w ogólnej — druga zaś o tyle większy udział w śmiertelności na ospę, o ile

znowu udział klasy trzeciej jest niższym, że zatem stosunkowo najwięcej tej chorobie uległo dzieci do 5 lat.

Pod względem zatrudnienia osób zmarłych na ospę, lub ich rodzin, znajdujemy iż zmarło z rodzin	
wyrobników, sług i ubogich	48
rzemieślników	26
zajęć umysłowych	8
kupców i kramarzy	6
wojskowych	5
właścicieli dóbr, domów i t. p.	2
innych	11

razem: 106

W obec tak znacznej liczby zmarłych na ospę, nic dziwnego, iż stosunkowa cyfra innych chorób w porównaniu z miesiącem marcem jest niższą. I tak, gdy w marcu na gruźlicę zmarło 20.14 0/0 całej śmiertelności, a na zapalenie przewodu oddechowego 15.92 0/0, w kwietniu gruźlica przedstawia 18.87 0/0 zapalenie zaś 14.62 0/0. Najwyższy procent zmarłych na gruźlicę (nie licząc szpitali) był w dzielnicy halickiej, najniższy w śródmieściu; na zapalenie przewodu oddechowego zaś najwyższy w dzielnicy żółkiewskiej, najniższy w łyżakowskiej.

Pod względem zatrudnienia znajdujemy między ogółem zmarłych w kwietniu 73 wyrobników i sług — 18 ubogich — 18 ludzi zajęć umysłowych — 18 wojskowych — 15 rzemieślników — 9 kupców — 9 właścicieli dóbr lub domów — 5 rolników — 8 osób zmarło w więzieniach. Dzieci i kobiet bez zatrudnienia zmarło 251; między nimi należących do rodzin wyrobników, sług i ubogich 130 — rzemieślników 56 — zajęć umysłowych 32 — kupców 16 — właścicieli 9 — rolników 5 — wojskowych 3.

Liczba zmarłych wyrobników i sług, tudzież ich rodzin stanowi 52.12 0/0 całej śmiertelności; stosunkowo więcej niż w poprzednich miesiącach.

(1413) **E d y k t.**

L. 7380 ex 1872. Samborski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem Karola Br. Dittrich Miltitza, że Mincia, Hersch, Mojżesz i Mayer Oppermany podali przeciw niemu, tudzież przeciw Ozyaszowi Gotthelfowi i Jakóbowi Kanner pozw o wyłączenie ruchomości na zabezpieczenie jego i współpozwanycych pretensyi wekslowych 10.000 zlr. i innych zajętych, który to pozw uchwałą z dnia 25. czerwca 1872 l. 7380 do słownej rozprawy wekslowej zadekretowany został. Gdy miejsce pobytu pozwanego Karola Br. Dittricha Miltitza nie jest wiadome, przeto, odraczając termin do wniesienia obrony na dzień 4. lipca 1873 o godzinie 10tej rano wzywa się tegoż, aby ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Dr. Kohn środki do obrony służyć mogące dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał i sądowi doniósł, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 26. marca 1873.

(1444 1—3) **Obwieszczenie**

L. 313. Wydział Lwowskiej Izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że adwokat urzędujący we Lwowie Dr. Karol Malisz umarł dnia 13. maja 1873, w skutek czego Wydział zamianował zastępcą jego p. adwokata Dr. Józefa Męcińskiego, a w sprawach, w którychby tenże dla zachodzącej kolizyi zastępstwa przyjmując nie mógł, p. adwokata Dr. Aleksandra Janowicza.

Z wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 17. maja 1873.

(1421 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 577. Dnia 30. maja 1873 odbędzie się w c. k. Zarządzie dóbr skarbowych w Kałuszu o zwykłych godzinach urzędowych publiczna licytacja względem wydzierżawienia folwarku w Kopankach należącego do dóbr skarbowych Kałuskich.

Dzierżawa trwać będzie od dnia 24. czerwca 1873 do 23. czerwca 1876 zatem lat trzy.

Przedmiot dzierżawy stanowią ogółem 230 morg. 1282 sążni kwadr. ornego pola, łąk i pastwisk oraz zabudowanie mieszkalne i stajnia.

Cena wywołania czynszu jednorocznego wynosi 800 zlr. Kaucya dzierżawna wynosi połowa czynszu jednorocznego. Przed licytacją należy złożyć wadyum w kwocie 80 zlr. — C. k. Zarząd dóbr skarbowych Kałuski przyjmuje także oferty pisemne, ostępłowane, zaopatrzone w wadyum, w której należy cenę ofiarowaną wyrazić w cyfrach i słowach i złożyć deklarację, że

oferent zna warunki licytacji i poddaje się tymże warunkowo.

Oferty te należy jednak przesłać do c. k. Zarządu dóbr skarbowych w Kałuszu najdalej dnia poprzedzającego licytację ustną do godziny szóstej wieczorem.

Wyłącza się z licytacji osoby, które wedle ustawy powszechnej niezdolni są wykonywać prawa jakiegokolwiek, oraz które winne są skarbowi należności zaległe, ostatecznie zaś sąsiadów, których grunta przytykają do gruntów dzierżawnych.

Warunki dzierżawy przejrzeć można w c. k. Zarządzie dóbr skarbowych w Kałuszu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 10. maja 1873.

(1424 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 4052 R. s. k. Tegoroczne ustne egzamina dojrzałości w szkołach średnich rozpoczną się;

1) w gimnazjum św. Anny w Krakowie dnia 3go czerwca;

2) w gimnazjum św. Jacka w Krakowie dnia 14. czerwca;

3) w gimnazjum w Tarnowie dnia 23. czerwca;

4) w gimnazjum w Rzeszowie dnia 27. czerwca;

5) w gimnazjum II. we Lwowie dnia 3. lipca;

6) w wyższej szkole realnej we Lwowie dnia 10go lipca;

7) w gimnazjum akademickim we Lwowie dnia 21. czerwca;

8) w gimnazjum w Samborze dnia 30. czerwca;

9) w gimnazjum realnem w Drohobyczu dnia 4go lipca;

10) w gimnazjum w Przemyślu dnia 10. lipca;

11) w gimnazjum w Tarnopolu dnia 16. czerwca;

12) w gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie dnia 23. czerwca;

13) w gimnazjum w Brzeżanach dnia 30. czerwca;

14) w gimnazjum w Stanisławowie dnia 7. lipca;

15) w gimnazjum w Nowym Sączu dnia 30go czerwca.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej

Lwów, dnia 12. maja 1873.

(1425 2—3) **K o n k u r s.**

L. 483 Pr. Na posadę c. k. adjunkta sądowego przy c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach z roczną płacą 800 zlr. i z prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową, a względnie na opróżnić się mającą posadę adjunkta sądowego przy innym sądzie powiatowym rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają swe próby w przeciągu czternastu dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu wnieść.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.

W Nowym Sączu dnia 14. maja 1873

Doniesienia prywatne.**Zaproszenie do próby szczęścia.
300.000 M. Ct.**

jako najwyższą wygraną w sprzyjającym razie, podaje najnowsze przez rząd wolnego miasta Hamburga pozwolone i zabezpieczone losowanie pieniężne.

Losowanie to jest urządzone w ten sposób, że w krótkim przeciągu czasu (w 7 oddziałach) 43.800 wygranych się rozstrzyga, między którymi znajdują się główne wygrane: względnie M. Ct. 300.000; szczeg.: 200.000; 100.000; 75.000; 50.000; 40.000; 2 po 30.000; 1 raz 25.000; 3 po 20.000; 3 po 15.000; 6 po 12.000; 13 po 10.000; 11 po 8.000; 12 po 6.000; 32 po 5.000; 65 po 3.000; 204 po 2.000; 412 po 1.000; 412 po 500; 472 po 200; 19800 po 110; itd.

Już 18. i 19. czerwca 1873 odbędzie się według urzędowego zapewnienia pierwsze ciągnięcie tego przez państwo zabezpieczonego losowania kapitałów, do czego kosztuje

1 cały oryginalny los tylko 3 1/2 zł.

1/2 oryginalnego losu „ 1 3/4 „

1/4 „ „ 1 „

które to oryginalne losy, zupełnie według upodobania nabyć można za przesyłaniem należności przez podpisany dom bankowy.

Zakład mój istniejący od lat 21 ma szczególniejsze szczęście gdyż oprócz wielu innych znacznych głównych wygranych wypłaciłem ostatnimi czasy w tamtejszej okolicy, na co posiadam urzędowe dowody.

1 premię 152.000 M. Ct. i

152.500 „

mogę więc śmiało zaprosić do ogólnego a szczęśliwego współudziału.

Wykonując zlecenia załączam bezpłatnie potrzebne urzędowe plany, a po ciągnięciu otrzyma każdy z moich komitentów natychmiast i bez wezwania urzędowe spisy wykazujące wynik ciągnięcia.

Wypłatę wygranych uskutecznia się rzetelnie pod gwarancją państwa.

W nadziei że udział w losowaniu tem, opartem na najrzetelniejszej podstawie nader będzie ożywiający, prosimy ze względu na bliski termin ciągnięcia przesyłać jak najszybciej odnośne zlecenia bezpośrednio do domu bankowego i wekslowego

(1393 2--9)

J. Dammann w Hamburgu.

Man verlangt in den Städten und Lande, Vertreter für den Verkauf eines besondern und nützlichen Artikels. Jede thätige Person, Mann oder Frau, kann sich in ihren Müssstunden einen Gewinn machen welcher über 1000 fl. im Jahr sich belaufen kann. Sich zu adr. fro. am J. A. poste restante in Chancende-Fonds (Schweiz) zu frankiren mit 10 kr. (1443)

Hackländer's Deutsche Romanbibliothek № 8

kam soeben zur Ver- sendung. (1329)

Ces. król. uprzyw. kolej

galic. Karola Ludwika

Ogłoszenie.

Przy odbytem na dniu dzisiejszym 17. zwyczajnem zgromadzeniu walnem akcyonaryuszów c. k. uprzyw. kolei galic. Karola Ludwika ustanowiono superdywidendę za rok 1872 na 2% czyli 4 zlr. 20 ct. za każdą akcyę względnie za każdy okaz użytkowania, która to dywidenda z dniem 1. lipca b. r. wypłaconą będzie.

Płatny zatem na dniu 1. lipca 1873 kupon akcyjny wymieni się za 9 zlr. 45 ct. kupon zaś okazu użytkowania za 4 zlr. 20 ct.

W skutek zgonu członków rady zawiadowczej, Panów:

**H. F. A. Rogge i
L. F. Westenholz**

na podstawie §. 40. statutów mianowani Panowie:

**J. M. Pfeiffer
Maurycy Dobler**

zostali jako członkowie rady zawiadowczej zatwierdzeni.

Występujący członkowie rady zawiadowczej zostali ponownie wybrani, mianowicie:

Pan Józef Stummer - Traunfels	411 głosami
„ hr. Władysław Stadnicki	411 „
„ hr. Henryk Wodzicki	402 „

(1407 3—3)

Wiedeń, dnia 12. maja 1873.